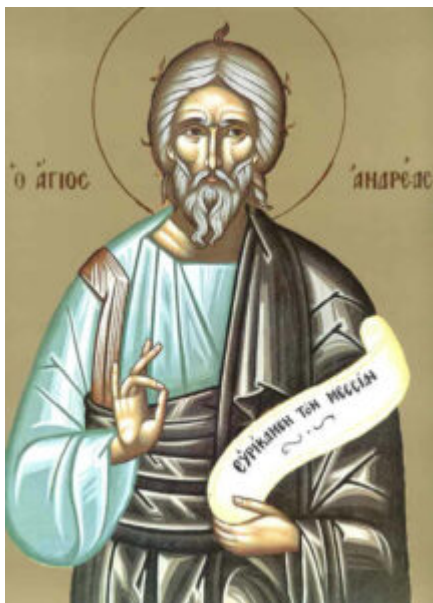

Χαιρετισμοί αγίου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου

Κοντάκιον Ἦχος πλ.δ΄. Τη Υπερμάχῳ.

Τῷ Πρωτοκλήτῳ μαθητῇ καὶ πρωτικήρῳκῳ τῆς μακαρίας καὶ λαμπρᾶς φωνῆς εὐρήκαμε τὸν Μεσσίαν Χριστὸν τὸν προκαταγγεληθέντα' ἀναπέμψωμεν ὠδὴν εὐχαριστήριον ὅπως ρύσῃται κινδύνων καὶ κακώσεων ἡμᾶς κρᾶζοντας'

Χαίρε, Ἀνδρέα Πρωτόκλητε.

Ἄνωθεν, ὦ Ἀνδρέα, ἐνεπνεύσθη σοὶ χάρις, πλουσία ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, βοήσαι εὐρήκαμεν Χριστὸν τὸν Θεόν, ὃν ἐκήρυξας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, κραυγάζουσι καὶ μέλπουσιν, ἀπαύστως νῦν πρὸς σε τοιαύτα'

Χαίρε, δι' οὗ ἡ χαρὰ δωρεῖται, χαίρε, δι' οὗ ἡ ἀρά σοβεῖται. Χαίρε, τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ ἡ προκήρυξις, χαίρε, Ἀποστόλων ἀπάντων πρωτέρμαιον. Χαίρε, θείον εὐαγγέλιον καταγγείλας τοῖς βροτοῖς, χαίρε, κήρυγμα σωτήριον ὃ κηρύξας τοῖς λαοῖς. Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Θεοῦ Λόγου αὐτόπτης, χαίρε, ὅτι ὡσαύτως ὡς αὐτὸς ἐσταυρώθης. Χαίρε, ἀστήρ μηνύων τὸν ἥλιον, χαίρε, φωστήρ φωτίζων τὰ πέρατα. Χαίρε, δι' οὗ Χριστὸς ἐκηρύχθη, χαίρε, δι' οὗ ὁ σατάν κατηργήθη.

Χαίρε, Ἀνδρέα Πρωτόκλητε.

Βλέπων ὁ Πανουργέτης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ολλύμενον φθορὰν ἀενεδώτῳ, προσελάβετο δούλου μορφήν, καὶ ἐνανθρωπήσας ἐξελέξατο, αὐτῷ

των ύμνον άληπτον, Πρωτόκλητε αναβοώντα΄

Αλληλούια.

Γνώσεως απορρήτου,εμυήθης τα βάθη, φωτί απροσίτω προσπελάσας΄ του κηρύγματος δε ταις αυγαις, ώ θεηγόρε Ανδρέα Απόστολε, εξεπαίδευσας άπαντας, κραυγάζειν και βοάν σοι ούτω΄

Χαίρε,βουλής απορρήτου μύστης, χαίρε,ροπής θεϊκής αλείπτης. Χαίρε,Αποστόλων το θείον κειμήλιον, χαίρε μαθητών το σεπτόν ακροθίνιον. Χαίρε,γλώσσα η κηρύξασα σωτηρίους διδαχάς, χαίρε,λύρα ανακρούουσα Παρακλήτου τας πνοάς. Χαίρε,της δωδεκάδος απαρχή και ακρότης, χαίρε,της μαθητείας κορωνίς και λαμπρότης. Χαίρε,εθνών απάντων διδάσκαλε, χαίρε,λαών απείρων αμφίβληστρον. Χαίρε,σπινθήρ μυθουργήματα φλέγων, χαίρε,λουτήρ αμαρτήματα πλύνων.

Χαίρε,Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Δύναμιν Παρακλήτου,υπεδέχθης αφθόνως, Πρωτόκλητε θεόπτα Ανδρέα, εν πυρίνω τω είδει σοφέ, δι΄ ης πάσαν αθειϊαν ενέπρησας, και φωτί της Τριάδος βροτούς, πάντας εδίδαξας ψάλλειν΄

Αλληλούϊα

Εύρηκας θεηγόρε,πρώτος συ τον Μεσσίαν, ον άνωθεν πάντες Προφήται, εμπνευσθέντες Σωτήρα Χριστόν, προκατήγγειλαν προφητικώς χαίροντες΄ ον ένεκά σου εύρομεν, ημείς σοι νυν αναβοώντες΄

Χαίρε,βλαστού της Παρθένου κλήμα, χαίρε,γλυκύς της αμπέλου βότρυς. Χαίρε,μιμητά των παθών της σταυρώσεως, χαίρε,κοινωνέ της Χριστού αναστάσεως. Χαίρε,ίνδαλμα και τύπωμα παρθενίας καθαρόν, χαίρε,άγαλμα ακίβδηλον σωφροσύνης αγλαόν. Χαίρε,ότι αυγάζεις τας ψυχάς των εν σκότει, χαίρε,ότι ανάγεις προς ανέσπερον φέγγος. Χαίρε,πηγή θαυμάτων ακένωτος, χαίρε,πληγή δαιμόνων ανίατος. Χαίρε,Θεού παρεστώς εν τω θρόνω, χαίρε,ημών υπέρ πάντων πρεσβεύων.

Χαίρε, Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Ζέοντα πόθω,Ανδρέα,μαθείν ο Ζωοδότης, που μένει,ως βροτός επηρώτας, ο δε άπλαστόν σε προειδώς, έλθετε φησίν υμείς και θεάσασθε΄ ου τω έρωτι

τέτρωσαι, αυτώ ακαταπαύστως κράζων'

Αλληλούια.

Ήκουσας,ω Ανδρέα,του Προδρόμου βοώντος, ο αμνός ιδε του κόσμου ο αίρων αμαρτίας' και προς τον Χριστόν, Θεόν γνωρίσας εκ ψυχής έδραμες, και χάριτος ηξίωσαι,Απόστολε,διό ακαύεις'

Χαίρε,τροφεύ αμβροσίας θείας, χαίρε,νομεύ λογικών προβάτων. Χαίρε,του Προδρόμου σεπτόν παιδαγώγημα, χαίρε,του Σωτήρος θερμόν ιχνηλάτημα. Χαίρε,μόνος σύ πρωτόκλητος επί γης επικληθείς, χαίρε,λίθος ο θεμέλιος Εκκλησίας της σεπτής. Χαίρε,της ουρανού βασιλείας πυλούχε, χαίρε,της ανεσπέρου φωταυγείας δαδούχε. Χαίρε,Χριστού πών το ποτήριον, χαίρε,παθών αυτού μιμητήριον. Χαίρε,δι'ου απηλάθη το σκότος, χαίρε,δι'ου αντισείλθεν η Χάρις.

Χαίρε,Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Θεοφρόνως εβόας,τω συναίμονι Πέτρω, ευρήκαμεν,ώ σύγγονε Σίμων, τον Μεσσίαν Δεσπότην Χριστόν' ώ δη ουν καρδίαν και ψυχήν οίσωμεν, και λάβωμεν ουράνια δωρήματα αυτώ βοώντες'

Αλληλούια.

Ίδον θέαμα ξένον,οι λαοί τον κτανθέντα, τη μόνη σου ευχή εγερθέντα' και Δεσπότου σε μύστην πιστόν, εγνωκότες Ανδρέα σοφέ, έσπευσαν αυτώ μεν συνταγήναι, σοι δε διηνεκώς αναμέλπειν'

Χαίρε,έωας αδύτου σέλας φαύσις, χαίρε,φωτός ανεσπέρου λάμψις. Χαίρε,των ειδώλων σκοτίσας την πλάνησιν, χαίρε,της Τριάδος αυγάσας την έλλαμψιν. Χαίρε,νόμε θεοτύπωτε εξελθών εκ της Σιών, χαίρε,τόμε θεοχάρακτε εκπεμφθείς τοις επί γης. Χαίρε,ο Μαξιμίλλαν σωφρονείν εκδιδάξας, χαίρε,ο Στρατοκλέα της απάτης εξάξας. Χαίρε,του Αιγεάτου ο έλεγχος, χαίρε,ειδωλαπάτης ο πέλεκυς. Χαίρε,εθνών αλιεύ και σαγήνη, χαίρε,πιστών οδηγέ και γαλήνη.

Χαίρε, Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Κήρυξ εθνών απάντων,γεγονώς,ω Ανδρέα, επέστρεψας προς θεογνωσίαν,τους κεκρατημένους τω βυθώ, της ειδωλαπάτης και ζοφώσεως,οίγε νυν την απάτην

εκλιπόντες, τω Θεώ βοώσιν'

Αλληλούια.

Λάμπας φως τοις εν σκότει, τον Χριστόν,ω Ανδρέα, εδίωξας του ψεύδους το σκότος' τα γαρ πνεύματα τα εν βωμοίς, μη ενέγκαντά σου την ισχύν όλλυντο, οι τούτων δε ρυσθέντες, ταύτα σοι προσφωνούμεν πόθω'

Χαίρε,ανόρθωσις των πεπτωκότων, χαίρε,ολόθρευσις των δαιμόνων. Χαίρε,πλανωμένων ετοιμή ανάκλησις, χαίρε,λυπουμένων η θεία παράκλησις. Χαίρε,κάλαμε της χάριτος νέον νόμον εκτυπών. Χαίρε,η των νοσοούντων ταχυτάτη υγεία, χαίρε,των κατεχόντων άμισθος θεραπεία. Χαίρε,τοις πάσι νέμων συγχώρησιν, χαίρε,χαράς βραβεύων την άνθησιν. Χαίρε,το φως των εσκοτισμένων, χαίρε,πυρός των κυμαινομένων.

Χαίρε,Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Μέλλοντός σου Ανδρέα,εν σταυρώ υψωθήναι, ευφήμησαν κλεινοίς εγκωμίοις, και ενδόξοις λογίοις σοφέ, επαινέσας τούτον αυτώ προσήλωσαι, Χριστόν σαφώς μιμούμενος, ώ χαίρων αντιβόας ύμνον.

Αλληλούια.

Νόμος ώσπερ εξ όρους,εν Σιών απεστάλης, θεοχάρακτος πάσιν Ανδρέα, τοις εν σκότει κειμένοις λαοίς, και ρυθμίσας τούτους προς θεοσέβειαν, σημείοις τε και θαύμασιν, εξέπληξας βοάν σοι τάδε.

Χαίρε,το κλέος της αγλαΐας, χαίρε το κάλλος της ευπρεπείας, χαίρε,τροπαιούχων λαμπρόν τροπαιούχημα χαίρε,Αποστόλων το έξοχον καύχημα, χαίρε,στόμα διηγούμενον δόξαν άρρητον Θεού χαίρε,όμμα αυγαζόμενον τω προσώπω Ιησού, χαίρε,ο ευχή μόνη τον νεκρόν αναστήσας χαίρε,ο ζώντα τούτον τη μητρί παραστήσας χαίρε, αυγή ηλίου μηνύτρια χαίρε,κραυγή βοώσα ευρήκαμεν, χαίρε,Χριστόν τον ποθούμενον πάσιν χαίρε,ημίν σε εξόχως τιμώσι.

Χαίρε,Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Ξενωθέντα τα έθνη,εντολών του Δεσπότου, ωκείωσας Θεώ,ώ,Ανδρέα, θεοπνεύστοις,κλινέ διδαχαίς, και ευθύμως βίου αγωγήν άμεμπτον, εδίδαξας και πρόσφορον, τον ύμνον αναμέλπειν τούτω.

Αλληλούϊα.

Ουρανός ανεδείχθη,νοητός Θεού δόξαν Ανδρέα, διηγούμενος πάσιν.Ο δε φθόγγος εις πάσαν την γην εξήλθεν, κηρύττων Τριάδα άκτιστον και Θεού Υιόν,τον Χριστόν, τοις έθνεσιν ούτω βοώσι.

Χαίρε,του κορυφαίου ομαίμων Χαίρε,των Αποστόλων ακρέμων. Χαίρε,ο τον Μεσσίαν πρώτος ευράμενος Χαίρε,ο τω συγγόνω δοφέ αγγειλάμενος. Χαίρε,έσοπτρον λαμπόμενον της Τριάδος ταις αυγαίς Χαίρε,όχημα αγόμενον ταις του πνεύματος βουλαίς. Χαίρε,ακτημοσύνης ο λαμπρός παραινέτης. Χαίρε,Θεού σοφίας ο κλυτός υπηρέτης. Χαίρε,δι' ου Τριάς καταγγέλλεται χαίρε,πρηστήρ καυστικέ αμαρτίας, χαίρε,κρατήρ ουρανού αμβροσίας.

Χαίρε,Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Πάσα τάξις ανθρώπων,ενωτίζετι πόθω τον σον πνευματορρήτορα λόγον. Τον υπέρχρονονγαρ ως Θεόν, καθ' ημάς γενέσθαι προσιτόν άνθρωπον, σου ένδοξε κηρύττοντος, ακούοντες έψαλλον γεγηθότες.

Αλληλούϊα.

Ρήτορας μυθολόγους,ως αθυρματολόγους, έδειξας θεηγόρε Ανδρέα,τη θεοσοφία στομωθείς και πυρίνη γλώσση του θείου Πνεύματος, εγείρων τους πιστεύοντας, βοάν σοι ολοψύχως ταύτα.

Χαίρε,σταυρού του Σωτήρος τύπος χαίρε,αυτού παθημάτων τίτλος, χαίρε,ψευδωνύμου σοφίας ο έλεγχος χαίρε,φερωνύμου ανδρείας το στέλεχος, χαίρε,ότι κατελυθησαν των ειδώλων οι βωμοί χαίρε ότι κατηργήθησαν των Ελλήνων ραψωδοί, χαίρε,της ανδρείας ανδριώνυμον κράτος, χαίρε,της απαθείας το περίβλεπτον ύψος, χαίρε,θεσμός συγγόνου της φύσεως χαίρε,ειρμός φιλίας και σύνδεσμος, χαίρε,στοργή φιλοστόργων απάντων χαίρε,ρυθμός του χορού Αποστόλων.

Χαίρε,Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Σέλας ηλίου δίκηνη,ήστραψας,ώ,Ανδρέα, κηρύγματος τας θείας ακτίνας, των ειδώλων πλάνης την ισχύν, κραταιώς καθείλες Μαθητά πάνσοφε, ημάς δε καθωδήγησας, τω Θεώ των όλων κραυγάζειν.

Αλληλούϊα.

Τύπος των παθημάτων, του Σωτήρος εγένου, Απόστολε θεόπτα Ανδρέα' σταυρώ γαρ υψωθείς, τον Χριστόν εκμιμησάμενος, πάντας εζώγρησας, προς πίστιν την ακίβδηλον, και τούτους σοι προσφωνείν διδάξας' Χαίρε, η στήλη της ευσεβείας, χαίρε, η κρήνη της ευποιίας, χαίρε, ουρανέ Θεού δόξαν φθεγγόμενος, χαίρε, ποταμέ χαρισμάτων του Πνεύματος. Χαίρε, ότι πρώτος ηύγασας εν Βυζαντίω το φως, χαίρε, ότι πρώτος ήγειρας τη Θεοτόκω Ναώ. Χαίρε, λαμπρά φιάλη θείον μύρον κενούσα, χαίρε, υγράν νεφέλην θείον μύρον ομβρούσα. Χαίρε, λαμπάς πιστούς καταλάμπουσα, χαίρε, δυάς μυστών η πρωτόθρονος, χαίρε, εσθής αμφιέσεως θείας, χαίρε, στολή της παλλιγενεσίας.

Χαίρε, Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Υμνος ποίος αρκέσει, εφικέσθαι του ύψους, της σης αγιωσύνης Ανδρέα, η υμνήσει τις των γηγενών, ον ο Δεσπότης πάντων Χριστός σε εμακάρισεν αλλ' ουν τον πόθον δέδεξο, ημών των μετά σου βοώντων

Αλληλούια.

Φώς το πρώτον σε μάκαρ, εκ Παρθένου εκλάμψαν, φώς δεύτερον ανέδειξε κόσμω, ταις φαινοτάταις αστραπαίς, της θεογνωσίας αυγάζων άπαντας, και διεγείρων ύμνοις σε, χαριστηρίοις αναμέλπειν`

Χαίρε, ισχύς των κατερραγμένων. χαίρε, ελπίς των απεγνωσμένων. Χαίρε, πνοή την θείαν γνώσιν εμπνέουσα, χαίρε, αλκή την θείαν ρώσιν παρέχουσα. Χαίρε, ότι κατεστόρεσας αταξίας των εθνών, χαίρε, ότι κατεκόμησας το πολίτευμα αυτών. Χαίρε, θείον ταμείον μυστηρίων αρρήτων, χαίρε, μέγα δοχείον του Θεού απορρήτων. Χαίρε, βροντή ηχούσα τα πέρατα. χαίρε, φωνή Θεόν μεγαλύνουσα. Χαίρε, δι' ού γηγενείς ουρανούνται. χαίρε, δι' ού ασεβείς εκμειούνται.

Χαίρε, Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Χαίροις ανεκκλαλήτως, εν υψίστοις Ανδρέα, Χριστώ τω ποθητώ διδασκάλω' οία θεός αμέσως Θεώ, ο τω φύσει θέσει νυν παριστάμενος, και δόξης εμπορούμενος, θεαρχικής βοών απαύστως'

Αλληλούια.

Ψάλλοντές σοι τον ύμνον, ευφημούμεν Ανδρέα, και μέλομεν ωδαίς την σην μνήμην' τα γαε έθνη σωθέντες τη ση γλυκυτάτη μάκαρ διδαχή άδομεν τον ύμνον σοι επάξιον, φωνούντες ακλινώς τοιάδε'

Χαίρε,σφραγίς της αγιωσύνης, χαίρε,κρηπίς θεορρημοσύνης. Χαίρε,θηγόρε της θείας σαρκώσεως, χαίρε,θεολόγε Χριστού της Σταυρώσεως. Χαίρε,πάσι το σωτήριοι του Θεού Λόγου ειπών, χαίρε,πλάνης την σκοτόμαιναν κατά κράτος καθελών, Χαίρε,της οικουμένης ο δαδούχος και στύραξ, χαίρε,Πατραχαίας πολιούχος και φύλαξ. Χαίρε,γλυκύ και πράγμα και όνομα, χαίρε,παντός του κόσμου αγλάισμα. Χαίρε,κοινέ πρεσβευτά και μεσίτα, χαίρε,εμού εξαιρέτως προστάτα.

Χαίρε,Ανδρέα Πρωτόκλητε.

Ήγιε ένδοξε Απόστολε του Χριστού Ανδρέα, πρέσβευε υπέρ ημών.

Ή Πρωτόκλητε πάντων,μαθητών του Σωτήρος, Απόστολε θεόπτα Ανδρέα (εκ γ΄.) το ευφύμιον τούτο κλεινέ, ως οικτράς καρδίας ταπεινόν ψέλλισμα, δεχόμενος δεήθητι,ρυσθήναι πειρασμών βοώντα΄

Αλληλούια.